

Indstilling af fotograf Martin Lehman og journalist Gudrun Marie Schmidt til Cavlingprisen

Det er Geert Hofstede¹ der mener, at det tager flere hundrede år at ændre en kultur. Den oprindelige jægerkultur vi lever i her, har altid måttet ramme plet. For at overleve og få mad skal man ramme plet. Seqininnguaq Poulsens tipoldefar Pavia Lynges roede i starten af 1900 i kajak på vej til et forstanderskabsmøde i Sydgrønland. Han nedlægger to store isbjørne på en isflage og ankommer til sit møde med to isbjørne på slæb. Han ramte plet to gange. Seqininnguaq Poulsens anden forfader Augo Lynges søn af Pavia, skrev fremtidsromanen 300 året. Billedet af Seqininnguaq i Politikens søndagsudgave den 27. juni 2021 ramte også plet - i hjertekulen. Billedet af det unge Grønland der gør sig fri, er ramt med et pletskud, ligesom alle de andre billeder som Martin Lehman tog i Nuuk denne sommer. Artiklen rammer ikke mindre plet. Sjældent har jeg været ude for sådanne pletskud. Jeg er selv habil på fuglejagt og var nok den bedste i familien, derfor er et pletskud for mig stadig utrolig vigtigt. Men aldrig – aldrig har jeg oplevet artikler der rummer så stor sandhed og som beskriver en aktuel situation herhjemme så godt. Den research som der må ligge bag et sådant professionelt arbejde har været fantastisk veltilrettelagt og jeg tager hatten af for dig Gudrun Marie Schmidt. "De bærer deres ophav som et smykke". "Jeg tog mit ansigt tilbage". Lige præcis. Ramt i et pletskud. Fordi identitetstabet i 1970'erne er et overstået kapitel. Her rammer såvel de fremragende billeder som artiklen ikke alene plet, nej, nej, det beskriver og især viser præcis hvor nogle af vore unge befinder sig her i 300 året for nordmanden Hans Egedes ankomst. De unge formår at formidle deres budskab, fordi vi her har en journalist og en fotograf, der formår at smide de postkoloniale fordomme af sig og bare se og mærke og registrere og fortælle budskabet videre.

Jeg får New York Times ind på mail hver dag. Der sidder 1000 af verdens bedste journalister og medarbejdere og fortæller os om livet derovre og hvordan verden ser ud derovrefra. Det er dog første gang i mit 66-årige liv jeg oplever, at en journalist og en fotograf ikke bare tager os alvorligt, men også at de rammer plet. Meget er der skrevet og fortalt heroppe fra, men meget lidt af det har vi kunnet genkende.

Det her bringer håb om en bedre fremtid for os alle i Grønland og Danmark. Ved at sænke de gamle parader og forlade forældede paroler, skaber vi en ny platform at være sammen på. Ved at fortælle den sande og usminkede historie vil vi lære at se historien som passeret. Nødvendig for at forstå og acceptere, men så er det tog og den hundeslæde også kørt. Tiden iler nemlig og de 300 år er også passé nu. Videre mod bedre jagtmarker må vi.

Det er derfor med stor glæde og kæmpe respekt, at jeg står helt inde for at Politikens medarbejdere:

Fotograf Martin Lehman og journalist Gudrun Marie Schmidt

hermed indstilles til Cavlingprisen.

Med venlig hilsen

Per Kunuk Lyberth-Lynges

P.S. Materialet bliver indleveret af Politiken.

¹ Culture's Consequences, 2001, Geert Hofstede, second edition